

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat: Buitenrustplein 21, Voorburg, Tel. 728315

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

nummer 46

17 j u l i 1959

derde jaargang

nadruk verboden

x in de kantlijn betreft de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden,

Wij zijn niet alwetend, of onfeilbaar. Daarom ligt het in de lijn, dat U zelfstandig nadenkt.

Vanavond zou ik willen spreken over :

G E L O O F E N W A A R H E I D
=====

Geloof is iets, dat je niet bewijzen kunt. Op het ogenblik, dat je het bewijzen kunt, houdt het op geloof te zijn.

Wat is waarheid? Waarheid is datgene, dat te allen tijde onveranderlijk blijft, zichzelf steeds gelijk is en geen enkele verandering kan ondergaan.

Een waarheid is eeuwig en kosmisch tegelijk.

Kan een geloof een kosmische waarheid omvatten? Ik geloof het niet. Wanneer wij het geloof zien bij de mens, dan valt ons onmiddellijk op, dat hij dit geloof probeert aan te passen aan zijn eigen bewustzijn. Hij voelt natuurlijk wel een deel van de kosmische waarheid aan, maar het moet passen in zijn eigen wereld en in zijn eigen levensconcept.

Geloof kan nooit de gehele waarheid zijn. Maar het kan wel een deel van de waarheid zijn. Je zou zelfs zover kunnen gaan, dat je stelt, dat elke vorm van geloof een deel van een kosmische waarheid omschrijft op een voor de mens nog aanvaardbare manier.

Dat is wel prettig en leuk, maar dan is geen enkel geloof een absolute waarheid, dan is elke geloofsvorm een fragment van de waarheid.

Dat klinkt zo te vreemder, omdat menigeen denkt, dat waarheid alleen in wetenschap is te vinden. Wetenschap is het onderzoek van waarden op een beperkte basis, met een beperkt begrip en met een beperkte vaststelling van verschijnselen.

Dat houdt in, dat wetenschap een poging is een waarheid te benaderen, die nooit geheel vervuld zal worden. Er blijft altijd een raadsel bestaan, dat niet-weten is. Het niet-weten in de wetenschap wordt tot tese, tot theorie en de theorie in feite niets anders dan een geloof, dat dan gebaseerd is op gekende feiten.

Wij kunnen hierin ook wel de wetenschap betrekken, maar juist in dat deel, waarin zijzelf zich onzeker voelt.

Wij staan t.o. grote raadselen. Wij spreken over God. Maar wie van U durft mij te zeggen, wat God is? Wie kan mij dat zeggen?

Er zijn er onder ons, die daar studie van hebben gemaakt. Niet enkele jaren, maar enkele eeuwen lang. Zij zijn uiteindelijk zover gekomen, dat zij in een theorie iets van hun godskoncept durven vast leggen. Maar uiteindelijk geven ook zij toe: Het wezen Gods blijft voor ons een geheim.

Toch is er iets. Dit "toch is er iets" is eigenlijk de basis van ons geloof. Ondanks alles is er iets. Iets onbegrensbaars, iets onkenbaars. Iets, waar je geen raad mee weet.

Juist dat iets heb je nodig.

Is dat waarheid? In dat wezen zal ongetwijfeld een waarheid schuilen. Maar wij kunnen geen waarheid beoordelen.

Als je als mens op de wereld leeft, dan kun je als een enkele flard misschien iets als een waarheid in jezelf ervaren. Een flard, een kort ogenblik. Als je gewoon als mens leeft, probeer je die waarheid wel te vinden, maar je kunt ze nooit vinden, want ze ligt veel te ver van je af.

De waarheid-zoeker zal dit op de duur gaan beseffen. De mens, die een waarheid geopenbaard wil zien, begrijpt op de duur, dat zij buiten hem niet gevonden kan worden. Het is juist hier, dat het geloof zijn sterkste werking vertoont.

Geloof, werkelijk geloof, gaat gepaard met een absoluut vertrouwen. Je neemt voor zeker aan, ook al kun je niet bewijzen. Met dit geloof gaat hij in zich zelf zoeken, uit zichzelf kracht te puren. Met dit bewustzijn probeert hij in zich God te vinden.

Dan komt het geloof hem te hulp op een zeer wonderlijke wijze, niet door zijn begrip van de wereld aan te vullen, maar door langzaam maar zeker delen van zijn voorstelling omtrent zichzelf uit te vagen.

Als hij begint met het Ik-begrip, dan is het omvangrijk, vol van kwaliteiten en eigenschappen, van opdrachten en taken, van belangrijkheid.

Dan komt het ogenblik, dat het geloof je zegt: Maar dit kan niet belangrijk zijn.....op het ogenblik, dat je begint te begrijpen: Ja, wanneer het er werkelijk op aan komt en ik wil in mijzelf vrede houden; ik wil in mij zelf gelukkig zijn, dan moet ik mij eigenlijk als een soort pion laten verzetten op het schaakbord der eeuwigheid, terwijl ik de speler niet ken.....Ik voel, dat ik dingen moet doen, maar ik weet niet waarom. Maar als ik ze niet doe, zal ik niet gelukkig zijn.....

Daarmee begint dan de ontluistering van de menselijke voorstelling van het Ik. Maar gelijktijdig krijgen wij in de plaats van het klatergoud, de kermisfaçade, die de normale mens zijn eigen Ik noemt, het edele goud, de flonkerende diamant van geestelijke kracht, de zacht glanzende parels van bewustzijn, dat zich de schat, die in het Ik is gelegen, kan openbaren.

Op dat ogenblik weet je niet meer. Zo complex is je wereld geworden, dat al de verschijnselen buiten je, die zin moeten hebben en

die je niet beseft en die terzijde worden gelogd. Je accepteert ze en je gelóóft, dat alle dingen zin en rede hebben.

Op het ogenblik, dat je dát gelooft, ben je dichter bij de waarheid.

God scheidt een volmaaktheid. Alles is volmaakt. Elk gebeuren is volmaakt. Elke placering van persoonlijkheid, wezen in tijd en ruimte, is volmaakt. Het is deel van Gods schepping. Een geloofspunt.

Maar als dat zo is, dan hebben alle gebeurtenissen hun zin. Dan moeten de sporen der oncindigheid, die elkaar hier in deze wereld voor U en voor onze wereld ons kruisen, dit niet zinloos doen, of door het toeval, zelfs alleen maar door een karma.

Elk gebeuren, hoe klein en onbelangrijk ook, is een intrinsiek deel van de eeuwigheid.

Kun je dit geloven, dan begrijpt U ook, dat het niet gaat, om wat er buiten je gebeurt, maar om wat er in je gebeurt, de wijze, waarop jij reageert op de buitenwereld. Je kunt niets veranderen. Het enige, dat je veranderen kunt, is jezelf. Je kunt voor een andere mens niets doen. Je kunt alleen die mens leren om zichzelf beter te zien, om meer tot zichzelf te komen, om meer vrede in zichzelf te winnen misschien. Dat is het enige, dat je werkelijk kunt doen. In al het andere word je gedreven. In al het andere zul je steeds weer moeten ontdekken: Hé, men drijft mij en ik weet niet waarom. Want gisteren wilde ik dit en toen kon ik niet. De daag daarop zal ik het misschien weer willen en ik zal het misschien weer niet kunnen. Maar nu op dit ogenblik wil ik het niet, maar ik moet het doen.....

Haast onbewust word je zo geleid en gestuurd. Dit begrip van de al-belangrijkheid van het gehele leven, tot de kleinste gebeurtenis toe, is nu eigenlijk het eerste begrip, het eerste lichten van de waarheid. Het begrip van je eigen taak daarin. ~~Bewust~~ zijn van jezelf is een geloof, dat tot een zekerheid wordt en zo op de duur tot weten.

Dáár hebben wij eigenlijk de hele verhouding, vrienden, ten voeten uit. Geen enkel geloof op zichzelf kan een waarheid zijn. Het is een deel. Wanneer ik een deel van een geheel uitgeef, is het een leugen.

Wanneer ik 5 maten uit een symfonie geef, ik speel ze en ik zeg: Dit is het kunstwerk van van Beethoven,....van heb ik gelogen. Dan heb ik juist de climax weggelaten, of ik heb het zachte adagio weg laten smelten en daarvoor in de plaats alleen de laatste gewelddadige akkoorden gegeven.

Op dezelfde manier werken wij, wanneer wij spreken over waarheid. Wij zien wel iets, dat reëel is, maar wij zien het niet in verhouding. Wij begrijpen niet waarom.

Dan zeggen wij: Dit is ons geopenbaard.....Natuurlijk, het is ons geopenbaard. Maar als wij nu geloven, dat dit de enige waarheid is. Als je gelooft, dat 5 maten muziek die Onvullendete is van Schubert, of de 5de van van Beethoven, ben je dan eigenlijk niet dwaas?

Wij hebben allemaal een fragment van de waarheid, dat wij in ons geloof bevestigen. Met dit geloof zouden wij moeten zoeken naar een grotere waarheid. De meesten onzer doen echter niets anders dan in dit geloof hun eigen onfeilbaarheid, hun eigen méér-wetendheid, een betere status in de wereld te verdeigen. Dat is dwaasheid.

In het geloof kan de waarheid sterven op het ogenblik, dat men de geloofswaarde maakt tot het enig-zaligmakende, het alleen bestaande.

Het geloof kan een stuwende kracht zijn, als wij van daaruit op kunnen groeien tot een steeds verder reikend geloof, een steeds dieper inzicht in onze eigen verhouding t.o.v. een Goddelijk en raad-solachtig wezen, dat wij niet begrijpen.

Te beseffen, wat je zelf bent, dat is waarheid.

U zult mij voorwerpen, dat er hier in de wereld toch heel wat waarheid wordt gesproken. Is dat wel waar? U spreekt de waarheid, zo goed als U ze kent.

Als ik zeg, dat het warm is, heb ik relatief gelijk. Iemand anders zal misschien zeggen, dat het normaal lekkere temperatuur is en dat het tamelijk koel is vandaag. Wat U zegt, is misschien voor U zelf op dit ogenblik waar, maar het is niet alomvattend. Het geeft geen kosmische relatie of verhouding aan.

U zegt, zoals men misschien vroeger heeft gezegd: Deze mens is een misdadiger.....Over een paar honderd jaar zal men zeggen: Deze mens was een heilige; Jeanne d'Arc..... Wie sprak nu de waarheid?

Wat is er nu waar? Is Jeanne d'Arc de heilige, of is zij het opgeschoten boerenmeisje, dat als een misdadigster zich verzette tegen de koninklijke macht van Engeland en tegen de wil van de kerk? Wat is waar?

Napoléon was een groot krijgsman. Ook zeggen wij: Napoléon was een beul. Wat is nu waar? Het kan allebei waar zijn. Het een maakt het ander niet minder waar. Wij zijn in onze eenzijdigheid steeds maar weer genoopt tot het erkennen van één aspect van de zaak.

U heeft allemaal wel een munt in Uw zak, een kwartje, of een gulden. Houd deze nu eens aan één kant voor U en zeg dat een gulden is. Als dat waar is, kan ik U van alles voorgoochelen, wat precies diezelfde tekening en glans vertoont, tot een kartonnetje toe.

Er moet nog een achterkant aanzitten; er moet een bepaalde legering van metaal zijn. Dan pas is het echt.

Zo is het nu met alle gebeurtenissen op aarde en ook met elk geloof. Wij zien één kant. Daar kijken wij. Misschien dat wij ook op de duur leren het tegendeel, de tweede kant, te zien.

Als wij nog wat verder gaan, dan leren wij ook nog het rand-schrift te lezen, om de karteling te zien. Verder komen wij niet. Wij kunnen ons nog niet realiseren, waaruit de munten van het leven worden geslagen.

Wij weten niets af van energieverhoudingen. Wij kunnen ons niet voorstellen, wanneer wij op aarde zijn, dat zuivere energie een levend en denkend wezen kan zijn. Nog minder kan men zich voorstellen, dat het schijnbare Niets een levende en werkelijke persoonlijkheid is.

Omdat men het zich niet voor kan stellen, gelooft men het niet. Men zal soms zeggen het te geloven, terwijl men in werkelijkheid hoopt, dat het waar is, of meent daardoor anderen te kunnen overbluffen.

Maar het is voor ons niet waar.

Er zijn veel mensen, die zeggen, dat zij niet bang zijn om te sterven. Maar van hoevelen is het werkelijk waar, wanneer het er op aankomt? Er zijn mensen, die zeggen, dat zij altijd het goede willen doen. Maar hoe vaak is het waar? Er zijn mensen, die zeggen: Ik geloof in God als een liefdevolle Vader. Hoe vaak is dat waar? Hoe vaak houden zij dat geloof ook, wanneer zij tegenslag hebben, wanneer zij ellende hebben?

Daár heb je nu eigenlijk het gehele geval.

Waarheid moet eeuwig zijn en onveranderlijk. Waarheid is misschien een ander woord voor God. Alomvattend, aldoordringend, gebonden aan tijd niet, gebonden niet aan grenzen.

Geloof is onze methode, om dat, wat wij vaag aanvoelen over de werkelijkheid, een uitdrukking te geven, die voor ons past, meer niet.

Elk geloven is een stap op de weg naar een mogelijke waarheid, meer niet.

In het leven zelf, vrienden, bestaat er geen absolute waarheid. Er bestaan alleen gedeeltelijke waarheden, die je als mens en als geest soms ver kunt samenvoegen op een meer betekenend geheel, maar die je nooit tot een alomsluitend geheel kunt samenvatten, zodat ze je God doen kennen.

Daarom wil ik aan de hand van dit onderwerp de stelling poneren: Zonder een geloof kun je niet leven. Je geloof is de uiting van je zoeken naar de waarheid. Maar elke waarheid, die je vindt, sluit een deel van een grotere waarheid in.

Ik geloof, dat dit voor Uw wereld en voor de onze waar is. Ik geloof het; zeker weten doe ik zelfs dat niet.

x U zei zoëven: voor Uw wereld en de onze. Is dat in Uw wereld ook zo betrekkelijk?

- Natuurlijk, anders zou ik dat niet zeggen.

Zo lang als wij werken, hier in Nederland, hebben wij er steeds op gewezen, dat wij niet alle dingen weten. In 1919 gebruikten wij daarvoor de zin: Bedenk wel, slechts wat voor U waar is, kan U verder helpen op Uw pad. In rond 1930 gebruikten wij de zinsnede: alleen Gods stem in U is de absolute waarheid. Tegenwoordig zijn wij nog wat redelijker geworden en zeggen wij: bedenk wel, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn.

Wijst dat er niet op, dat ook wij nog moeten zoeken? Zeker, wij weten veel meer dan U vaak, dat geef ik graag toe. Maar wat hebben wij aan louter feiten? Het gaat niet alleen om de feiten, het gaat om een inzicht.

Wanneer dat inzicht van ons dan groter is dan het Uwe, dan zijn wij er ons toch zeker van bewust, dat het onvoldoende is. Wij moeten verder en hoger.

Zelfs degenen, die ons leiden, zijn voor ons alleen zuilen van wit licht. Die kennen nog niet een absolute waarheid. Een gedeeltelijke waarheid ja, maar nog niet absoluut, nog niet alomvattend. Dat zeggen zij ook ons. Daarom zeg ik: voor Uw wereld, zowel als voor de onze. Voor onze wereld, zowel als voor de Uwe is waarheid een betrekkelijk iets, dat langzaam groeit, totdat wij waarheid bij waarheid bij waarheid voegen, een steeds grotere waarheid in onszelf dragende, misschien eens komen tot een absolute waarheid, waarin wij niet slechts onszelf, maar ook de Schepper en schepping gelijkelijk kunnen erkennen.

x Alles, wat voor onze zintuigen waarneembaar is, is dat waarheid? Alleen ons bewustzijn is a.h.w. zo betrekkelijk, dat zij die waarheid niet kunnen omvatten. Dus met het groeien van bewustzijn zullen wij meer de waarheid kunnen beleven.

- Daar kan ik met mee gaan voor een heel groot gedeelte. Wij mogen rustig zeggen: de waarheid, die zijn sterfelijk woord erkent, is een illusie, waarachter een werkelijkheid schuil gaat.

M.a.w.: alles, wat U waarneemt, - zintuigelijk - wat U beleeft, wat U doet, is werkelijk. Het is waar in de zin, dat het behoort tot

de Goddelijke Schepping, tot een kosmisch geheel.

U kunt de betekenis daarvan niet begrijpen. U kunt niet begrijpen, waarom het zo is en waarom U zo moet reageren. Hier komt de vraag bewustzijn naar voren.

Nu wil ik stellen, dat niet alleen het bewustzijn, maar zelfs het vermogen tot zintuigelijke ervaring te beperkt is om iets van de inhoud van een gebeuren te begrijpen.

Om dat te kunnen doen, zou je mikro- en makro kosmos gelijkelijk moeten kunnen beleven en zien. In feite leeft U tussen beiden. De kleine wereld is te klein en de grote te groot.

Uw zintuigen nemen maar een zeer beperkt gebied waar. Juist, omdat dat het geval is, heeft de mens van het begin af aan getracht de onverklaarbare verschijnselen te verklaren door het geloof. Het geloof is de verklaring van iets, dat je als waarheid erkent, maar wat in redelijke redeneringen niet passen kan.

Ongeacht de Goddelijke waarheid, die buiten ons geopenbaard is en door ons zintuigelijk kan worden waargenomen, is er slechts één benadering van de waarheid feitelijk mogelijk. Dat is: in onszelf, waar niet de limiteren gelden van zintuigen, van wereldbeperking en waarin je, door jezelf a.h.w. kunt gaan langs alle werelden, tot in de grootst Goddelijke kracht Zelf.

x De waarheid ligt in onszelf en neemt geen oorsprong uitwendige dingen. Er is een innerlijk middelpunt in ons hart, waar de waarheid in volheid leeft.

- Dan hoef ik niets meer te zeggen, want dat heeft U voor mij gedaan. Dank U.

Voor de mens is dit een doel en dit doel is in redelijke mate bereikbaar. De mens kan dus tot erkenning komen van zijn innerlijke waarheid en zijn innerlijke kracht.

Dat wil nog niet zeggen, dat nu alle geloof plotseling overbodig is en daarvoor in de plaats een kosmisch weten komt. Het wil alleen zeggen, dat daardoor het mogelijk wordt tot een erkennen van de waarheid op een ander vlak over te gaan.

Eerst wie zichzelf kent, zal de waarheid omtrent de wereld kunnen ervaren. Slechts, wie zichzelf kent, weet hoe hij moet handelen. Uit het onbegrip van zijn eigen persoonlijkheid bouwt de mens zijn afgoden.

Hieruit kunt U begrijpen, dat de strijd tot zelfkennis niet als een feitelijke kennis, maar als een begrip voor de mens nodig is. Ik geef graag toe, dat lang niet iedere mens dat begrijpen zal. In vele gevallen zal de mens ofwel te redelijk willen streven, dus te weten schappelijk, dan wel te veel op het geloof afgaan en daardoor zichzelf steeds misleiden.

Er komt een ogenblik, dat de mens het begrip omtrent zijn innerlijke kracht met zeker weten omtrent zich en de wereld kan vereenzelvigen. Dan vinden wij de steen der wijzen, de bron der eeuwige jeugd, de boom des levens.

Dit erkennen verjongt de ziel. Brengt de ziel bewust dichterbij het Goddelijke. Het geeft aan het geloof een nieuwe inhoud, die een veel grotere zekerheid is, dan hij voor de doorsneemers kan zijn.

Er zijn van dergelijke mensen op aarde geweest en er zijn er nog. Men noemt ze meesters. Men noemt ze ingewijden. Zij doen soms wonderen, soms scheppen zij een kunstwerk van onvergelijkelijke grootte. Maar altijd weer is het vreemde, dat zij geest en stof samen weten te brengen in een harmonie, die iedereen kan erkennen; alleen begrijpt

men niet hoe en waarom. Men kan alle regels mathematisch berekenen , men kan alle melodiek volgen en toch is het niet mogelijk, om alleen met die gegevens de bezieling te herscheppen, die zij in hun werk hebben gelegd.

Het is mogelijk om processen te verklaren, hoe men door ingrijpen, of suggestie, een mens kan genezen van een dodelijke ziekte. Zover is men. Maar men kan het niet, omdat de wetenschap op zichzelf niet voldoende is, er is een bezieling nodig. Die bezieling kan alleen voort komen uit een grote zelfkennis, waardoor je in staat bent op de juiste wijze de waarde van je geloof uit te drukken in de stof.

Dit is niet alleen mogelijk voor de mens, maar haast noodzakelijk. Want indien hij dit niet bereikt in één leven, zo zal hij terug moeten keren. Wanneer hij het bijna, maar nog niet geheel bereikt, dan zijn er werelden van vormen, die hem waarin gelukkig en vrediger vaak iets van het stoffelijke wordt herhaald, waarin men dan dit bewustzijn kan vinden.

Maar, zoals een groot denker zei: eens komt voor ons het ogenblik, dat wij staan voor de zwarte kloof der tijd. Wie de moed zich geeft in deze stroom te storten: hij ontwaakt in het rijk, dat ligt buiten alle werelden en dat als naam draagt: Waarheid.

Het is eigenlijk ook een geloofsbelijdenis. Zover ik kan gaan, is zij waar. Eerst wanneer wij de wereld van vormen verlaten en in het vormloze onze eenheid zoeken uit te drukken met God, worden wij beter van onszelf bewust; begrijpen wij, hoe klein het deel der waarheid is, dat wij tot op dat ogenblik bezaten en zijn daardoor in staat steeds meer waarheid uit de kosmos toe te voegen aan de beperkte waarheid, die wij ontront onszelf reeds kennen.

Is het niet zo, dat bij het voortschrijden der ontwikkeling, elke geloof langzaam tot bijgeloof wordt?

Het is niet zo, dat bij het voortgaan van de ontwikkeling, geestelijk - stoffelijk , het geloof zonder meer verandert in bijgeloof . Over bijgeloof spreekt n.l. alleen degene, die geen begrip heeft voor de beperkte innerlijke waarheden van de primitievere mens. Er bestaat geen bijgeloof. Alleen geloof bestaat er. Geloof, dat een onvolledige verklaring en uitdrukking geeft aan iets van eeuwige, of onzichtbare waarden door het Ik ervaren.

Als U zout morst, heeft dat bijgeloof zeker zijn redelijke gronden. Het heeft ook zijn magische gronden. Het is het zout, dat wijdt . Het is het zout, dat reinigt; Het is het zout, dat de band van vriendschap bindt, omdat het wordt opgenomen in het menselijk lichaam op een zó absolute wijze, dat zij, die van hetzelfde zout gegeten hebben, zichzelf zouden schaden, wanneer zij de ander zouden kwetsen.

Dat is niet alleen bijgeloof. Het is wáár. Er zijn banden, materiële en minder materiële, die ons binden. Het bijgeloof is een uitdrukking daarvan.

Hetzelfde b.v. als het onder de ladder doorgaan. Je zult zeggen: het is toch maar een heel simpel bijgeloof.... Zeker. Maar de basis daarvan is een geloof. Het geloof n.l. aan de hemelladder, die weer een vertekening is van de wereldboom, of levensboom .

Degenen, die achter die ladder gaat, ontmoet niet, wat opstijgt, maar wat afdaalt. Door dus onder de ladder des levens door te gaan , kom je terecht in stromingen, die voor jouw bewustwording negatief zijn.

Degenen, die dit vroeger ervaren hebben - heus niet, omdat er spraken van boven vielen alleen - , hebben gedacht, dat het demonen wa-

ren. Zij hebben niet begrepen, dat het een negatieve vorm van bewust - zijn was, die zij ontmoetten. Toen zij daarin gingen geloven, waren zij dus beter in staat die werkingen, die niet van de ladder afhingen , maar van hun eigen instellingen - dus een geestelijk contact met hogere sferen - te bemerken.

Zo heeft elke bijgeloof - zoals men het noemt - een achter - grond, die vaak heel ver ligt van hetgeen men op het ogenblik denkt - Veel bijgelovigheden zijn, gezien de kennis van de mensheid, zinneloos, tenzij wij ons realiseren, dat zij slechts symbolen zijn van een ander geloof, dat eerst heeft bestaan.

Daarom zou ik het anders uit willen drukken.

Wanneer de mens zichzelf wijzer acht, verwerpt hij waarheden uit het verleden, maar kan zich van de gebruiken niet bevrijden en zo schept hij uit geloof bijgeloof en maakt hij uit wat eens een bewust - zijn was, een dwaasheid, die hij zelf schouderophalende begaat.

x Hetgeen nu voor ons abstrakt is, wordt toch eens voor ons realiteit?
- Een abstraktie is iets, wat in de huidige vorm en volgens het huidig bewustzijn, niet als een kenbare en tastbare waarde gerealiseerd kan worden.

De enige werkelijke abstraktie, die er bestaat, is ons eigen wezen. Ons wezen is n.l. een theorie en een voorstelling, die op de duur teloor gaat in de erkenning van waarheid, deelgenootschap in de Schepping, deel zijn van de Goddelijke kracht.

Alle andere abstrakties komen tot een zekere mate van werkelijkheid. Niet zoals wij ze kennen, maar zoals zij in de kosmische wetten zelf zijn uitgedrukt.

Misschien is het wel goed, dat abstraktie een zekere correctie ondergaat, voordat zij werkelijkheid wordt. Stelt U zich een voor , hoe verschrikkelijk het zal zijn, als abstracte schilderijen, zoals van Ouborg, plotseling tot werkelijkheid zouden worden.....Dingen, die tastbaar zijn, maar die in hun ideeën abstrakt zijn. Die een weer - kaatsing zijn van een onbegrepen werkelijkheid bij de kunstenaars en daarom nooit anders kunnen zijn dan een weerkaatsing van een stem - ming, die hen beheerste.

x Wij hebben het woord geloven in onze taal. Maar als een soort tegen - stelling weten. Dat weten moet ik dat nu zien als een vorm van gelo - ven en niet en niet een werkelijk weten?

- Een werkelijk weten, een kosmisch weten, staat boven geloven en groeit op de duur uit het geloof. Maar datgene, wat men geloof noemt, voordat men tot geloven komt, is de eigen vermetelheid, waarmee men waarden van de eeuwigheid verwaarloost om daarvoor in de plaats zijn eigen beperkte konklusies te stellen.

Veel van het weten is slechts een misvorming van het geloof. Het is geen g loof, alleen een misvorming ervan.

Wij moeten ook vaststellen, dat het beperkte weten als instru - ment het middel is tot bevestiging en verdieping van het geloof en als zodanig heeft het dus wel zin.

Weten wordt over het algemeen verkeerdelijk gebruikt, n.l. als een vaststelling van een waarheid, i.p.v. als een basis, van waaruit men naar een nieuwe waarheid kan zoeken.

Vrienden, het was mij een genoegen. U kunt nu pauzeren.
Goeden avond.

Goeden avond, vrienden,

Eigenlijk staat er op het programma esoterie. Maar er zijn een paar punten, die niet zo erg belangrijk zijn, doch waarover ik toch ga praten.

Een tijd geleden heeft U gehoord over de nieuwe wereldleraar. Het wordt tijd, dat wij U weer eens herinneren gaan aan zijn bestaan en zijn werken.

Het is op het ogenblik dan de periode, dat deze nieuwe wereldleraar langzaam bewust gaat worden van eigen zending en taak. Tot op dit ogenblik heeft hij meer gehandeld als een meer ingewijde. Hij heeft leringen verzameld, hij heeft gewerkt. Op het ogenblik schijnt hij in retraite te zijn. Wij nemen aan, dat hij voor zich daaruit grote kracht zal winnen en dat hij dus sterker en meer openbaar zal gaan leven, als voor die tijd. Dat kan nog wel een maand of zes duren, maar wij vonden het toch wel even prettig dat te vertellen.

Wij vinden het vooral prettig dit te vertellen, waar wij op het ogenblik te maken hebben met heel andere dingen dan alleen maar esoterische werkingen op aarde.

Er is een hele tijd een zware strijd aan de gang geweest tussen licht en duister. Het is op zichzelf niets nieuws. Dat komt regelmatig voor. Maar slechts zelden heeft een dergelijke strijd hoogtoppen bereikt, als in de laatste 50 jaar. Nu op het ogenblik drijft alles weer naar een hoogtoppunt toe.

Dit jaar zelf - 1959 - begint tekenen te vertonen van een steeds toenemende spanning, die niet alleen ligt op sociaal, politiek, of economisch terrein; zij ligt overal. Vergroting van prikkelbaarheid, wisselvalligheid van humeur en van handelen zijn op de hele wereld steeds toegenomen.

De irrationaliteit van denken neemt ook toe. Dat wij daarnaast - gelukkig - geestelijke werkingen hebben, waardoor meer inzicht en bewustzijn wordt verworven, is niet in staat dit alles te neutraliseren.

Nu kunnen wij heel prettig tegen elkaar gaan zeggen: Ja, dan zijn wij zeker degenen, die meer geestelijk bewust worden, want wij voelen toch, dat wij geestelijk een eindje verder komen.....Daar komen wij niet mee.

Daarom wil ik eerst eens erover praten, doe deze dingen in elkaar zitten.

Ik wil U erop wijzen, dat wij al verschillende dagen hebben gehad van buitengewone ongelukken. Dat wij vele, volkomen irrationele daden hebben gezien van mensen.

U kunt op een given ogenblik horen: Een politieman pleegt een roofoverval. Jongelui stichten brand....Zo gaat het verder....Man en vrouw nemen zichzelf het leven. Kinderen vermoord.....Overal hoor je die gekke dingen. De hele wereld is er vol van.

U hoeft daar niet alleen naar te kijken. Gaat U eens kijken naar de Tour de France. Het is een zeer interessant gebeuren voor de heren. Al die mannetjes op fietsen, die de ene col op en de andere col afdaan.

Als U nu eens kijkt, wat daar gebeurt, dan zien wij, dat de samenhang tussen de ploegen, die daar vroeger de zaak goed liet lopen, die het een spannende race maakte, plaats heeft gemaakt voor een egoïsme. Wij zien, hoe de goede kansen van de goede renners eenvoudig worden verprutst door de tweederangs renners, die voor zichzelf een paar punten meer eruit willen trappen.

Dan kunt U naar Indonesië kijken. Er zit een zekere generaal; hij wordt op het ogenblik achterbaks aangeklaagd voor alles, wat hij

heeft misdaan. Diezelfde generaal heeft, ofschoon het niet gepubliceerd is, reeds een moordanslag achter de rug. De opstandigheid neemt overal toe. De minister-president, met zijn nieuwe volmachten, heeft reeds enige politiemaatregelen laten afkondigen, die buitengewoon onsympatiek zijn. Wat op het ogenblik nog onderdrukt wordt, maar wat vandaag of morgen door de censuur heen zal breken.

Tsjang-kai-sjek gaat ook weer werkzaamheden vertonen. Ook daar begint het weer te gisten. In Tibet is de opstand niet onderdrukt, maar hernieuwd uitgebroken, zelfs in grotere mate. Zij breidt zich thans ook uit naar russisch gebied.

De onlusten in de Ver. Staten nemen toe. Arbeidsonlusten, rassenonlusten zijn in verschillende staten reeds op het ogenblik te zien. Stakingen, allerhande ongelukken door nalatigheid, sabotage, worden ook daar gekonstateerd.

In Afrika worden de akties in het noorden en zuiden weer fanatiker.

Dat zijn de invloeden, die op het ogenblik op de wereld werken. Invloeden, waar U - voor Uzelf - persoonlijk ook mee te worstelen hebt, zoals iedereen.

U denkt nu, dat U zo heerlijk gezellig zit en dat U volkomen rechtvaardig bent en dat U volkomen het recht heeft een ander eens op zijn nummer te zetten. Of misschien wilt U - met een dienstvaardige glimlach - proberen een ander duidelijk te maken, dat hij het toch niet helemaal juist heeft.

Maar daarmee handelt U precies heel vaak net zoals die andere, op een onredelijke wijze. U reageert niet meer redelijk. U eist soms meer dan redelijk is, op andere ogenblikken vraagt U veel minder dan redelijk is.

Uw gedrag is in zekere mate irrationeel geworden onder de invloeden, die Uw wereld op het ogenblik beheersen.

Als je dat nu ziet, dan zul je met jezelf toch wel overeen kunnen komen, dat hier op een of andere manier een grons aan moet worden gesteld.

Het heeft geen zin hier allemaal te zitten en te zeggen: wij zijn allemaal goede jogens en wij zijn nu geestelijk en vol van bewustwording; en de wereld ondertussen naar de maan laten gaan.

Wij kunnen ook wel heerlijk op een wolkje met een harpje gaan zitten als engeltjes, i.p.v. ons af te zwoegen om hier op de aarde te helpen. Dan kunnen wij de naasteliefde er ook wel een eindje bij laten zitten en ons met goeddoen in een lagere sfeer tevreden stellen.

Als wij dat doen, vrienden, gaat de wereld eraan. Niet alleen de wereld, maar dan gaat onze hele bewustwordingscyklus eraan.

Dat is voor ons niet zo erg, wij komen er toch wel, maar voor U is het heel erg. Voor ons zou het erg zijn, omdat wij dan het gevoel hebben, dat wij tekort zijn geschoten t.o. U.

Het is daarom, dat ik dus allereerst de aandacht wil vragen voor die omstandigheden en ook het optreden van de nieuwe wereldleeraar.

In deze grote spanning, dit steeds toenemen van strijd, zal hij binnenkort optreden. Dan zult U misschien horen over de een of andere waanzinnige leraar, die daar in India optreedt. U zult horen over een paar mullah's, die in Arabië en Turkije plotseling met een soort hervorming van de Islam te voorschijn komen, met alle gevolgen vandien, opstanden ook, Ruzie, vechten.

U zult waarschijnlijk zeggen: gelukkig, wij zijn wijzer en be -

schaafder....U zult niet begrijpen, dat het hier gaat om een nieuwe richting, die belangrijk is, ja, misschien beslissend in drie, of 4 jaar.

Wij kunnen niet van U verwachten, dat U al die dingen au serieux neemt; ook wanneer het in de krant staat. Dan krijgt U het zo verwrongen en vertekend, dat U er toch niets van hoort.

Wanneer het al doordringt, dan hoort U in het begin niet de ware leer. Dan hoort U alleen maar een vertekende versie ervan.

Het is daarom, dat ik zo brutaal ben, gezien deze strijd tussen licht en donker, gezien deze irrationaliteit, die als een wolk over de wereld ligt en ook U mede beïnvloedt, alvast enkele stellingen aan zou willen halen, die door de nieuwe wereldleraar tot op heden reeds heden gegeven zijn.

Het zijn misschien erg praktische leerstellingen en zij worden ten dele ook in gelijkenissen bekleed. Hij zegt ons:

De mens, die zichzelf gerechtvaardigd acht, begaat een onrechtvaardigheid t.o. de mensheid. De mens, die i.p.v. te betrouwen op God, rekent op zijn verstand, komt bedrogen uit.

Wij moeten voortdurend waakzaam zijn, omdat de Goddelijke kracht ons voortdurend benadert. Op het ogenblik, dat wij echter insluimeren, gaat Hij ons voorbij en wij blijven eenzaam en ledig achter.

De krachten van God Zelf, het licht van alle geestelijk groten, daalt sterk op deze wereld neer. In deze wereld leeft op dit ogenblik reeds een uiting van Gods wil, de openbaring van Zijn Kracht.

Hij zegt dit alles niet ten onrechte. Nog weet hij niet, of ternauwernood, welke grote rol hij er zelf in vervullen moet; zoals Jezus dat ook niet geweten heeft, zoals Hij het ook langzaam moest ontdekken, voordat Hij in Zijn openbaar leven Zijn zending kon volbrengen. Maar hij zal het weten.

Zo geeft hij ons een gelijkenis, die als een soort bon mot in vele bazars van het oosten op het ogenblik vertold wordt:

Er waren drie mensen, die met een karavaan mee wilden trekken. De eerste kocht zich voor geld een plaats en moende:

"Nu ik zo goed betaald heb, zal men mij waarschuwen".Men vergat hem echter en hij bleef achter, verarmd, omdat de karavaan verder ging met zijn geld en zonder hem.

De tweede had zich een plaats verworven als kameeldrijver. Hij dacht:

"Op die manier kom ik onder de bescherming van de karavaan toch, waar ik wezen moet en ik zal voor de rest geen last hebben! Alleen had hij vergeten, dat hij niet getraind was in het lopen. Na enkele dagen was hij zó moe, dat men hem achterliet. Hij was in de woestijn en ternauwernood slechts kon hij een oase bereiken, waarin hij verder kon leven, zij het zeer karig.

De derde had van tevoren uitgemaakt, waar hij heen wilde gaan. Hij had zich getraind, elke dag. Hij betaalde een zekere som, zij het geen grote, om mee te mogen gaan. Hij verzekerde zich, in geval van vermoedheid, een plaats op een dier.

Het grootste deel van de dag liep hij echter met de dienaren van de leider van de karavaan en kwam zo, gesterkt en gehard, aan in de plaats, waar men hem bewonderde; waar hij door deze kracht en uithoudingsvermogen zich een baan wist te veroveren van buitengewoon groot belang en nu is hij de man, die betekenis heeft.

Wat moet eigenlijk zo'n verhaal betekenen?

Het is nog niet zo ver, dat U moet kiezen. U kunt op het ogenblik nog rustig verder gaan en U kunt in Uw stoeltje gaan zitten dommelen en gaan slapen. U kunt op het strand gaan liggen en U heerlijk bruin laten braden. Er is niets, wat U zou hinderen. U kunt romannetjes lezen over typistatjes, die met miljonairs trouwen, en chauffeurs, die er met miljardairs ervan door gaan. U kunt zich amuseren, zoals U wilt.

Maar als U zich niet beheerst, wanneer U niet op het ogenblik traint om Uzelf te beheersen, wanneer U zich niet traint om juist te reageren, wanneer U vóór alles niet probeert om in Uzelf de zaak te verwerken en het niet aan anderen op te halzen, dan komt het ogenblik, dat U achter gelaten wordt.

Dan zegt U misschien: Ik ben geestelijk rijp....Maar die rijkdom is niet voldoende. Die rijkdom kan alleen door de daad worden ondersteund en dan heeft ze betekenis.

Dan gaat het U als de man, die in de karavaanserail lag. Die rustig in slaap dommelde en die de karavaan zonder hem zag vertrekken. Als wij zeker zijn van ons geestelijk bezit, dan komen wij nergens terecht, zeker niet in tijden als deze.

Wij kunnen misschien ook menen, dat wij beperkt genoeg zijn en dat wij kunnen gaan beginnen zonder ons te oefenen, zonder dag in dag uit een ogenblik van onze kracht te richten op het Goddelijke, zonder dag in dag uit ons te trainen in beheersen, zonder dag in dag uit voor onszelf uit te maken; wat is belangrijk en wat moet er gedaan worden?

Je valt halverwege uit, je komt misschien een eindje mee, maar als de grote verwarring komt over deze wereld, dan komt U niet meer mee, dan weet U niet, welke kant U moet kiezen en wat U moet doen. Dan weet U niet eens, hoe U geestelijk, of stoffelijk, een ander bij moet staan.

Alleen wanneer U nu reeds, vanaf dit ogenblik - hopelijk is U er al eerder mee begonnen - dag in dag uit Uzelf oefent om mee te komen, U oefent op de omstandigheden, die er thans nog niet zijn, die omstandigheden, die het voor U nodig kunnen maken om, als een laatste redmiddel alleen maar de Goddelijke kracht te nemen en uit die kracht te leven, wanneer al het andere faalt, voorkomt U een verkeerd uit komen.

Wanneer U niet vandaag aan de dag in de beheersing traint, dan zult U morgen in Uw gevoel van rechtvaardigheid een paar woorden spreken, die voor U ondergang kunnen betekenen. Dan zult U schade doen, i.p.v. goed, door Uw idee van recht door te zetten, i.p.v. U eerst af te vragen: wat is hier juist? Wat is de goede, wat is de Goddelijke kant, die in de zaak zit? Hoe kan ik die naar voren brengen?

Vrienden, het is tijd om aan deze dingen te gaan denken. Onze nieuwe wereldleraar is niet op deze wereld gekomen, omdat het zo gezellig is, omdat wij nu allemaal aan een 1.000jarig rijk gaan beginnen. Hij is gekomen op deze wereld van verwarring, van spanning, van oorlog, omdat het noodzakelijk is, dat in de geestelijke omwenteling een kern wordt gevormd van een nieuwe mensheid. Zodat het noodzakelijk is die mensheid voor te bereiden, opdat zij niet zo dadelijk i.p.v. in een wereld, die technisch de mogelijkheid heeft om zo te leven, dat je tijd over houdt voor een geestelijke bewustwording, terugzakt tot het jachtgebied, levend in kleine stammen, zoals die eens in het stenen tijdperk bestond.

Het is belangrijk, dat deze dingen zo nu en dan eens gezegd worden. Over het algemeen vinden wij het goed. Wij spreken over het ge -

loof, over de waarheid, over de esoterie, over de inhoud van het leven en de werkelijke wetten en betekenissen. Wij houden ons bezig met de kringloop van de ziel.

Ja, wij, niet alleen U. Wij ook. Maar op de duur zijn wij geneigd om te vergeten, dat het hier op het ogenblik niet alleen maar gaat om: hoe worden wij bewuster?, maar dat het erom gaat om nu en in deze wereld ons voor te bereiden op de moeilijkheden, die komen.

Vergeet niet, dat het voor ons allemaal - ook voor ons in de geest - erom gaat, om nu de kracht te verzamelen, die wij dadelijk nodig hebben, de beheersing.

Als het tussen licht en duister gaat, vrienden, dan is het niet zo simpel en eenvoudig, als U denkt. Als het tussen licht en duister gaat, dan wordt er gestreden en niet alleen met stoffelijke wapens. Dan wordt er gestreden met de verwarring en de verdeeldheid in jezelf. Dan zul je moeten beslissen, of je voor of tegen je vader of je moeder bent, je broeder, je zuster, je kinderen. Dan zul je moeten beslissen, hoe je kiest. Voor de kerk, of voor een diktatuur. Dan zul je moeten beslissen, hoe je kiest: voor je medemensen, of voor de waarheid.

Dan zul je moeten kiezen, wat je wilt zijn. Die keuze is moeilijk. Er zijn zoveel factoren, die je kunnen misleiden, vrienden.

Je meent misschien het beste te doen van de hele wereld, maar je hebt er nooit over nagedacht, wat de werkelijkheid is. Je kiest averechts verkeerd. Misschien wil je dan terug, misschien zou je willen veranderen, maar dan kun je niet meer.

Je zult misschien de zaak een beetje anders willen stellen. Je zou voor jezelf zeggen: Nu ja, ik zal dan toch in ieder geval doen, wat recht is.....Je zult je eigenleven en dat van een ander in de waagschaal stellen. Je zult de geestelijke kracht uitgooien daar, waar zij geen nut heeft. Je zult niet redden, wat niet te redden is. Je zult niet de waarheid brengen, waar de waarheid noodzakelijk is.

Jezus zei ook al: Gooi geen paarden voor de zwijnen.....

Het is geen esoterie, vrienden, maar de droevige waarheid. Het wordt tijd, dat wij vandaag hiermee beginnen. Je zult zeggen: waarom spreek je niet in een volle zaal?...Dat zullen wij ook nog wel doen, maar het is nodig, dat wij elke keer weer er de nadruk op leggen.

O, de wereld vergaat niet; maakt U zich geen zorg. Er blijft geen grijze woestenis over, onringd door de acht lichtende wolken van atomair geladen lucht.

Zó erg wordt het niet. Stoffelijk niet, maar geestelijk wel. Geestelijk moet een keuze gedaan worden. Dat is een keuze, die soms heel moeilijk is. Het zal een keus zijn tussen welvaart en vrijheid. Het zal een keuze zijn tussen waarheid en geborgenheid. Het zal een keuze zijn tussen plicht en verlangens vaak. Het zal een keuze zijn tussen de geestelijke waarheid, die je in je draagt en het heerlijk wegsuffen in een stoffelijke verdoving.

Met al die strijd en al die dingen zult U het misschien wel merken. Misschien zult U ze over een maand of tien wel te horen krijgen, dat er overal zo ineens veel verdovende middelen worden gebruikt. Misschien zult U dan horen, dat de mensen allemaal zo suf zijn, dat zij geen interesse meer hebben voor wat anders, dan goedkoop vermaak.

Dan zult U misschien in de kritieken lezen, dat al die klassieke werkjes zo mechanisch worden volvoerd. Men zal kraken en breken, waar men kan.

Als dat dan gebeurt, dan moet U niet meelopen met die massa; dan moet U voor Uzelf proberen om de geestelijke waarde en het gees-

telijk licht erin te vinden.

Zeg nu niet, dat U dat niet kunt. Begin nu in 's Heren naam niet te vertellen, dat het zo moeilijk is om tegen een massa in te gaan, want dat weet ik veel te goed. Vertel niet, dat je op aarde je eigen meester bent, want ook dat weet ik.

Ondanks deze dingen is alles, wat ik U zeg, noodzakelijk. Ondanks alles, wat U kunt voeren, ter verontschuldiging van Uw eigen lauwheid, Uw laksheid, al datgene, dat U kunt aanvoeren om Uw eigen beheertheid misschien te verklaren, blijft het precies, wat ik gezegd heb: een keuze tussen leven en dood. Niet stoffelijk, maar geestelijk. Een keuze tussen een lichte en vrije wereld, een mensheid, die terugvalt tot barbarisme en primitiviteit.

U heeft de keuze, nog steeds. Er is een nieuwe leraar gekomen om de mensheid de laatste kans te geven. Een leraar, die zo dadolijk, bewust van zijn macht, op zal treden en dan de wonderen zal gaan doen, die niet meer ontkend zullen worden, zoals de kleine wonderen, die hij tot nu toe deed.

Over wie U zult horen. Iemand, om wie zich volksmenigten zullen groeperen.

Als U vindt, dat dit allemaal heel mooi klinkt, maar dat U geen bewijs heeft, dan kan ik alleen maar zeggen: Wacht U. Binnen 6 maanden zult U hiervan horen, zoals het in de kranten geschreven staat. Lees het en hoop dan, dat U niet te laat begint met Uw training. Ik hoop, dat U niet te laat bent begonnen met te zoeken naar beheersing.

Hoop dan, dat U toch nog de weg vindt tot het innerlijke licht, dat je nodig hebt, wanneer de hele wereld je in de steek schijnt te laten.

Zo, dat was een boodschap. Nu zouden wij eigenlijk nog een klein beetje aan esoterie gaan doen. Deze dingen moesten gezegd worden.

Het leven gaat verder. Wij hopen, dat U zich eraan houdt. Wij gaan over tot de orde van de dag. Zo is het altijd in het leven. Zo is het zelfs in de esoterie.

Je kunt wel zeggen: ach, ik wil in mijzelf die kennis verwerven, dat bewustzijn, waardoor ik God a.h.w. in het gelaat kan zien.... Maar het leven gaat verder. Het laat je soms de tijd niet om je zover uit je eigen wereld terug te trekken.

Je kunt natuurlijk wel vertellen, dat je, als je de kans maar had, geestelijk wel bewuster zou worden. Maar de wereld laat je er de tijd niet voor, vrienden.

Daarom mag ik misschien toch nog een paar opmerkingen plaatsen, voordat ik het woord aan de laatste spreker overgeef.

U heeft 1000 keer gehoord, dat in elk ding en in alles, wat U doet, in alles, wat U belooft, iets van de Goddelijke waarheid schuilt. U heeft ook gehoord, dat U er naar moet zoeken.

U heeft misschien nog niet gehoord, hoe U het in de praktijk moet brengen.

Het is heel normaal, dat je zo nu en dan dingen doet, die je niet prettig vindt. Het is heel normaal, dat je moppert, wanneer je die dingen moet doen. Het is heel normaal, dat je soms gebocid wordt door zuiver stoffelijke belangen en dat je soms in de materie wel eens het zuiver geestelijke vergeet.

Het zijn niet deze dingen, die een geestelijke ondergang kunnen betekenen. Het zijn niet deze dingen, die U weg voeren van de esoterische bewustwording. Er zijn andere dingen.

Als je voor jezelf voortdurend probeert goed te doen, dan ben je al een heel eind op streek. Wanneer je verder je steeds realiseert - al is het maar aan het einde van elke dag - , wat je nu eigenlijk verkeerd hebt gedaan. Je kiest elke dag één of twee fouten uit en je het onrecht van je eigen wezen hebt erkend, om die deze dag definitief niet te doen, één dag maar, dan kom je verder, want je leert jezelf beheersen.

Door deze beheersing zul je elk aspect, dat je op die manier tracht te onderdrukken, ook een andere reactie zien van de omgeving. Die reactie zal niet altijd een prettige zijn. Heel vaak zal het U lijken, of men, nu ja, of U een extra last gaat betekenen, wanneer U wat vordragzamer bent b.v.

Wanneer U zich dan gaat realiseren, hoe dit beantwoordt aan een behoefte in een ander, dan zult U het toch misschien kunnen verdragen, dan leert U meer en meer begrijpen van anderen.

Zo vreemd als het moge klinken: wanneer wij anderen leren kennen - ook in de stof - dan leren wij daarmee iets omtrent onszelf.

Ik heb een aardig sprookje over:

DE MENS, DIE EEN WONDERSPIEGEL HAD

=====

Deze wonderspiegel liet hem iedereen zien, zoals hij werkelijk was. U begrijpt, dat hij steeds probeerde iedereen in dat spiegelbeeld te vangen en te bekijken.

Eens kwam er een piechtig gepijde monnik voorbij. Hij keek in de spiegel en zag een vos, die waarschijnlijk net op weg was om de passie te gaan preken.

Hij zag een mooie vrouw voorbij gaan. Hij keek in de spiegel en zag de dood zelf, die voorbij ging. Want zij had alle hoop en licht verloren.

Zo keek hij dag in dag uit. Nu eens zoekend naar een zakenman, die soms achter zijn welgedaan uiterlijk iets van een ascet bleek te hebben. Dan weer naar een sportman, die soms een geleerde was, soms een hersenloze machine.

Zo ging hij verder. Hij leerde, dat de uiterlijkheid der mens veel onverwachte dingen verbergt. In hem was steeds de nieuwsgierigheid gegroeid: Wat zal ik nu zijn? Wat zal in mijn wezen zijn?

Eindelijk kon hij zich niet langer bedwingen. Hij greep de spiegel en zag erin. Weet U, welk beeld hij zag? Hij zag de monnik met het vossengelaat. Hij zag de vrouw, die de dood was. Hij zag de onaanzienlijke, die een levenbrengster was. Hij zag de man, die achter zijn zakelijk uiterlijk het gezicht van een ascet bleek te hebben. Hij zag de geleerde en de machinemens. Hij zag de dofheid en de ellende, allen tezamen.

Toen, verpletterd door dat gezicht, wilde hij de spiegel breken. Maar een geheimzinnige kracht greep hem vast en dwong hem te zien en nog eens te zien, zeggende:

"Ziet, al wat gij zaagt in de wereld, zijt gij zelf".

Juist dit één dag bedwingen om niet een enkele fout te begaan - let dan maar niet op de rest, begin maar met een enkele fout - , dat heeft zin, want op het ogenblik, dat je dat doet, ga je je wat realiseren van de omgeving. Je gaat andere mensen beter zien.

Als je nu maar begrijpt, dat al die fouten, die je in een ander ziet, eigenlijk ook fouten van jezelf zijn, dat de dwaasheid, van een

ander, op een ander ogenblik bij jou precies zó wordt geuit.

Dàn ben je al een heel eind verder, dan kom je tot zelfkennis, die je weer kunt gebruiken om in de wereld zo goed en zo nuttig mogelijk te leven.

Voor de esoterie is deze zelfkennis belangrijk, niet omdat zij U verder helpt tot andere werelden en andere sferen. Maar omdat zij U in Uw ware vorm doet ontstaan in Uw eigen wereld.

Zij geeft U de achtergrond, waardoor U Uw eigen verhouding tot God gaat beseffen. Niet kosmisch misschien, maar alleen als functie in een enkele wereld, of in een enkele sfeer.

U doet Uw werk. Aan de ene kant doet U het misschien graag, aan de andere kant met ergernis. U studeert. U doet het met vreugde en toch met verontwaardiging over sommige stellingen.

Zie Uzelf daarin. Zoals U reageert op deze dingen, zo reageert de wereld op U. Bedwing Uzelf daar in en de wereld zal U zelf anders gaan zien.

De wereld bestaat uit een aantal mensen, die gezamenlijk de mensheid, die volmaakt kan zijn, wanneer de mensen voor zich de volmaakten beter nastreven.

God openbaart Zich in alles, wat de volmaaktheid benadert, kenbaar. De realisatie van het Ik wordt dan geboren uit het gezamenlijk bereiken.

Daarom wil ik U dan de praktische raad geven: U moet eens proberen elke dag één fout, die je de vorige zo erg gemaakt hebt, niet begaan, maar dan ook werkelijk niet begaan. Koste, wat het kost. Dan ook eens opletten, wat anderen doen.

Als je die gewoonte maakt, dan zul je ontdekken, dat de wereld meer voor je gaat leven.

Hoe meer je je isoleert, hoe minder je je bewust wordt, hoe meer je de wereld erkent in de wereld leeft en voor de wereld leeft, maar dan met een eerlijk erkennen van jezelf en anderen, hoe dichter je staat bij de eeuwigheid. Ook Uw wereld is deel van de eeuwigheid. Ook zij heeft haar vaste plaats in het eeuwig bestel.

Nu woont U hier, morgen in een andere wereld. Maar wat U hier achterlaat aan bewustzijn, dat bouwt in deze wereld verder voort. Het is U in een andere wereld vaak het innerlijk weten, waardoor U ook daarmee kunt bouwen de realisatie van de volmaaktheid door alle schepping.

Het is maar goed zo nu en dan, dat wij onze leraren hebben. U heeft misschien wel gemerkt, dat ik zoëven haast heftig was, of misschien wel helemaal heftig.

Gelooft U mij, mijn heftigheid vindt zijn oorzaak in mijn eigen onvolkomenheid. Net zo goed als datgene, wat ik in de wereld zie. U moogt er rustig over oordelen. U kunt het mooi, of lelijk vinden. U kunt het af-, of goedkeuren, maar onthoud één ding:

Wat U in mij hebt gezien, dat leeft in U. Dan mag ik blij zijn, dat ik in U, zoals wij hier bij elkaar zitten, toch iets van licht zie. Zoals ik in U licht zie, zo moet het ook in mij wonen. Daar ben ik erg gelukkig mee.

Ik hoop, dat U op die manier licht zult kunnen vinden in de wereld rond U en U zo bewuster kunt worden van het licht, dat in Uzelf leeft.

Vrienden, het woord is nu aan de laatste spreker, die voor U met het Schone Woord gaat sluiten. Ik dank U voor Uw geduld en ik wens U een prettige en zegenrijke avond.

draaiorgel

het tinkelt als een carillon,
het strooit zijn gouden klanken,
die mengen zich met zon de wegen
in de vreugd van het zijn ons wezen
tot een baken vol leven.

dansende melodietjes, die huppelend vlieden.
centen, die vallen, met koperen klank.
een woord, door de melodie gemengd,
dat spreekt van daad en verdor vraagt.

een melodie, die stil aan het wezen knaagt
en soms het de benen moeilijk maakt
om rechte gang te gaan.

"wij zouden willen dansen
en moeten stille staan!"

ach, draaiorgel, in de eeuwigheid klinkt soms een zonnig lied.

een mens, die het horen kan,
voelt zich getroffen en geniet.

hij zou in zonnig zijn,
al dansend door de wereld willen gaan.

maar het is niet goed fatsoen,
een mens moet stille staan

en plechtig zijn,
met lang gestreken geestelijke verworvenheid,
erkennend niet de vreugd,

maar sombere verdorvenheid
en zo vergeet men d'ongelenzang.

maar als een orgeltje U zingt,
of groter soms een carillon
zijn liedje door de luchten zingt,
laat dan je hart maar dansen gaan.

geniet de vreugde van het bestaan
en dank je God voor al,

wat jou gegeven.

de eeuwigheid vind je juist,
wanneer je steeds kunt leven.

-o-o-o-o-o-

moeras

Een moeras is een heel verraderlijk iets. Het verraderlijkste is een
moeras altijd, als je het ziet. Het is zo mooi groen. Er staan mooie
bloemen in. Het is net, of het daar prettiger te rusten zal zijn dan
ergens anders. Maar o wees, als je één stap doet. Plomp en je bent ge-
lukkig, als je nog stinkend uit de modder komt.

groene velden, riet, dat wiegelt in de zomerlucht,
lokkend, belovend vrede.

wonderlijke klucht van het menselijk heden misschien?

kijk in de wereld, kijk naar het vertier,
kijk naar het lokkend, lachend plezier.

het staat als een licht aan de hemel geschreven:

Kom, drink, lach en danst
dat is pas leven.

striptease! de grote revue!

gij zijt onder dames: toutes nues!

kom, de balletjes draaien, het wervelende rad!

je hebt toch vroeger geluk gehad?

gooi op je geld, je ziel en je leven

en hoopt, dat het misschien wat winst zal geven.

of zoek je misschien een verguld lekker klussie

om te gokken,

neem dan maar een lot van s.u.s.sie

maar weet, dat op al dat klatergoud

het moeras van het leven is gebouwd.

al die vrolijkheid is maar schijn.

het dooft de geest,

wat je moet zijn.

het gaat wel daarin teloren.

noen, beter is de stilte dan,

waarin je nog kunt horen de stem,

die roept, de werkelijkheid.

beter als het moeras,

dat steeds je maar misleidt

naar het spel, zijn drank, zijn revue.

begoocheling, gemaakt voor U

om dáár het leven te vergeten.

moeras, het ziet er zo zonnig uit,

zo licht, zo zonnig en zo groen.

je zou er willen rusten,

zo lustig je slaapje er gaan doen.

maar waag je je op dat schemerende vlak,

dan breek je door de schoonheid heen.

je valt in de modder,

je stikt, je vergaat.

en je blijft met je ellende alleen.

zoek niet al het schone,

dat lokt en dat roept.

blijf op een basis van werkelijkheid,

ook als je zoekt

naar geestelijk licht, naar stoffelijke vreugde,

of naar eeuwigheid.

want met ons gelach, onze spot, onze jool,

vergeten wij vaak

de wetten ons in de ziel gegrift,

de ervaring door het leven,

lang geleden in ons reeds geschreven.

wij nemen een droom van zijn,

i.p.v. de werkelijkheid.

i.p.v. streven, dat voert tot bewustzijn,

tot eeuwigheid.

ja, dat lokt, dat moeras.

wie de wegen weet, wie de wegen kan gaan,

kan de beproevingen van het moeras

en de lokking ervan weerstaan.

ken je die weg niet,

sta stil en wacht,

totdat je een gids vindt,

dan word je vanzelf

veilig naar andere zijde ge-

bracht.

moeras is een deel van de

wereld, van het leven.

zonder dat is het niet

werkelijk compleet.

maar de gids, die je past

en je voert door die

dreven,

tot Zijn wereld en Zijn re-

aliteit:

dat is God, Die het leven

Zelf heeft gegeven.

Zijn kracht is het, die je

draagt tot een eind,

wanneer je voor de ver-

lokking niet zwijgen wilt.

als je dit weet, duurt het

wachten niet lang.

omdat weten om God, is een

vreugd in jezelf;

je denken en je wezen ver-

stilt,

tot er vrede is, zonder

eind.

-o-o-o-o-o-

wie kan lachen als een

kind, die kan blij zijn als

een kind,

leeft als een geest in

werkelijkheid.

't kinderlijk aanvaarden

van leven en God,

is d'overwinning het lot,

dat de rede vaak geeft.

de lach van een kind,

is de ziel van een mens,

die nog in het bewustzijn

van Goddelijke werelden

leeft.

-o-o-o-o-o-